

Uchwała Nr XI/83/25
Rady Powiatu Jarocińskiego
z dnia 15 stycznia 2025 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi
na Pana Grzegorza Fenglera dyrektora Powiatowego Urzędu Pracy
w Jarocinie

Na podstawie art. 12 pkt 11 ustawy z dnia 05 czerwca 1998 roku o samorządzie powiatowym (tekst jednolity: Dz. U. z 2024 roku, poz. 107), art. 229 pkt 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2024 r. poz. 572), po rozpatrzeniu skargi na Pana Janusza Krawca dyrektora Domu Pomocy Społecznej w Kotlinie Rada Powiatu Jarocińskiego uchwala się, co następuje:

§ 1. Uznaje się za bezzasadną skargę złożoną przez mieszkańca powiatu jarocińskiego na Pana Grzegorza Fenglera dyrektora Powiatowego Urzędu Pracy w Jarocinie.

§ 2. Zobowiązuje się Przewodniczącego Rady do zawiadomienia skarżącego o sposobie załatwienia skargi.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący
Rady Powiatu

Miroslaw Drzazga

Uzasadnienie
do Uchwały Nr XI/83/25 Rady Powiatu Jarocińskiego
z dnia 15 stycznia 2025 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi
na Pana Grzegorza Fenglera dyrektora Powiatowego Urzędu Pracy
w Jarocinie

Zgodnie z art. 229 pkt 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego rozpatrzenie skargi dotyczącej zadań lub działalności Zarządu Powiatu oraz Starosty a także kierowników powiatowych służb, inspekcji, straży i innych jednostek organizacyjnych należy do rady powiatu.

W dniu 24 grudnia 2024 r. do Starostwa Powiatowego w Jarocinie drogą elektroniczną wpłynęła skarga mieszkańca powiatu jarocińskiego na Pana Grzegorza Fenglera dyrektora Powiatowego Urzędu Pracy w Jarocinie, w której zarzuca, że pan Pana Grzegorza Fenglera dyrektora Powiatowego Urzędu Pracy w Jarocinie wystosował i podpisał krzywdzącą dla skarżącego decyzję orzekającą o utracie statusu osoby bezrobotnej.

Zgodnie z § 51 ust. 1 i 2 Statutu Powiatu Jarocińskiego Komisja Skarg, Wniosków i Petycji rozpatruje wstępnie skargi przekazane jej przez Przewodniczącego Rady; uchwały Komisji dotyczące skarg Przewodniczący Komisji przekazuje Przewodniczącemu Rady.

Komisja Skarg, Wniosków i Petycji na posiedzeniu w dniu 13 stycznia 2025 r. rozpatrując wniesioną w dniu 24 grudnia 2024 r. skargę zapoznała się z wyjaśnieniami Pana Grzegorza Fenglera dyrektora Powiatowego Urzędu Pracy w Jarocinie.

Zgodnie z art.229 pkt 4 k.p.a jeżeli przepisy szczególne nie określają innych organów właściwych do rozpatrywania skarg, jest organem właściwym do rozpatrzenia skargi dotyczącej zadań lub działalności kierowników powiatowych jednostek organizacyjnych – rada powiatu.

Powiatowy Urząd Pracy w Jarocinie jest powiatową jednostką organizacyjną. Co do zasady, zatem organem właściwym do rozpatrzenia skargi na dyrektora tej jednostki organizacyjnej jest Rada Powiatu Jarocińskiego. W rozpatrywanej sprawie mamy do czynienia ze skargą na dyrektora jednostki organizacyjnej powiatu jarocińskiego, której przedmiotem jest wydanie decyzji administracyjnej w imieniu Starosty Jarocińskiego.

Powołany przepis art.229 k.p.a wskazując jaki organ jest właściwy do rozpatrywania skarg na poszczególne kategorie organów, osób tam wymienionych posługuje się pojęciem: „jeżeli przepisy szczególne nie określają innych organów właściwych do rozpatrywania skarg”.

Skarżący zarejestrował się jako osoba bezrobotna dnia 13.09.2024r. W dniu rejestracji strona została pouczona o okolicznościach powodujących utratę statusu osoby bezrobotnej oraz o obowiązkach bezrobotnego co potwierdziła własnoręcznym podpisem pod „informacją o przysługujących prawach i obowiązkach dla rejestrujących się w powiatowym urzędzie pracy jako osoby bezrobotnej oraz warunkach zachowania statusu bezrobotnego”.

W dniu 06.11.2024r. Skarżący przyjął do wiadomości kolejny termin 05.12.2024r stawienia się w Powiatowym Urzędzie Pracy w Jarocinie. co zostało potwierdzone własnoręcznym podpisem złożonym na karcie wizyt bezrobotnego.

Skarżący w wyznaczonym terminie nie stawił się do Urzędu Pracy. Zgłosił się w dniu 06.12.2024r. i złożył do protokołu stosowne wyjaśnienie, w którym przyznał, że brak stawiennictwa w PUP w wyznaczonym terminie spowodowany był pomyleniem daty, ponieważ w telefonie miał zapisaną datę wizyty „06.12”.

Decyzja została podjęta na podstawie obowiązujących przepisów, niezależnie od przyczyn tej nieobecności.

Zgodnie z art. 33 ust. 4 pkt 4 Ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy „Starosta, /.../, pozbawia statusu bezrobotnego, który nie stawił się w powiatowym urzędzie pracy w wyznaczonym terminie i nie powiadomił w okresie 7 dni o uzasadnionej przyczynie tego niestawiennictwa; /.../.

Ponieważ Skarżący nie wskazał na obiektywne, niezależne od jego woli okoliczności, które spowodowały brak stawiennictwa w Urzędzie Pracy w wyznaczonym terminie Starosta Jarociński decyzją z dnia 12.12.2024r. nr ESI-III.714.650.2024 orzekł utratę statusu osoby bezrobotnej z dniem 05.12.2024r. na okres 120 dni z powodu niestawienia się w Urzędzie Pracy w wyznaczonym terminie z przyczyn nieusprawiedliwionych.

Skarżący w złożonych do protokołu wyjaśnieniach przyznał, że brak stawiennictwa w PUP w wyznaczonym terminie spowodowany był **pomyleniem daty**, ponieważ w telefonie zapisaną datę wizyty miał „06.12”.

Wskazana przez Skarżącego przyczyna – pomylenie daty, mogła być dla niego niezależnym błędem. Jednak, zgodnie z przepisami prawa, nawet w przypadku błędów wynikających z pomyłki, decyzje są podejmowane na podstawie faktu niestawienia się w urzędzie.

W związku z powyższym taka okoliczność jak zapomnienie czy pomylenie terminu nie mogą stanowić uzasadnionej przyczyny niestawiennictwa w urzędzie pracy celem potwierdzenia w wyznaczonym terminie gotowości do podjęcia zatrudnienia, tym bardziej, że Skarżący własnoręcznym podpisem potwierdził w karcie wizyt fakt poinformowania go o kolejnej wizycie w tut. Urzędzie.

Pozbawienie statusu osoby bezrobotnej nie jest działaniem wymierzonym przeciwko Skarżącemu, lecz wynika z konieczności stosowania przepisów prawa w sposób jednolity i obiektywny wobec wszystkich osób zarejestrowanych jako bezrobotne.

Ponieważ ustawodawca nie zdefiniował pojęcia „uzasadniona przyczyna”, aby wyjaśnić, jakie sytuacje usprawiedliwiają działania bezrobotnego należało w uzasadnieniu wydanej decyzji sięgnąć do orzecznictwa.

Jak wskazuje Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 26.10.2010r., sygn.. akt I OSK 942/10 „uzasadnione przyczyny to okoliczności natury obiektywnej, niezależne od woli bezrobotnego, a więc przeszkody, na które bezrobotny nie miał wpływu, na przykład nagła choroba, brak możliwości dojazdu z powodu przerw w komunikacji lub inne nagłe zdarzenie. Za uzasadnione przyczyny nie uznaje się natomiast okoliczności powstałych na skutek lekkomyślności czy niedbalstwa zainteresowanego”.

W innym wyroku NSA z dnia 14.11.2012r., sygn. Akt I OSK 877/12 wyjaśnił, że „uzasadniona przyczyna” nie powinna budzić wątpliwości, że chodzi tylko o takie powody niestawiennictwa bezrobotnego w powiatowym urzędzie pracy, które obiektywnie rzecz ujmując uniemożliwiły mu stawienie się w wyznaczonym terminie. Jak zaznaczył WSA w Gdańsku w wyroku z dnia 22.12.2010r., sygn. akt III SA /Gd 576/10, musi to być zdarzenie nagłe, którego bezrobotny nie mógł przewidzieć.

Decyzja wydana przez organ administracyjny, w której przywołano wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego, nie ma charakteru osobistego ani oceniającego w stosunku do osoby

bezrobotnej. Jest ona efektem zastosowania przepisów prawa w sposób zgodny z ich interpretacją dokonaną przez sąd.

Powołanie się na wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w treści decyzji administracyjnej nie jest w żaden sposób skierowane przeciwko Skarżącemu ani nie stanowi oceny jego osoby. Celem przywołania wyroku jest jedynie wyjaśnienie podstaw prawnych decyzji i pokazanie, że została ona podjęta zgodnie z obowiązującymi przepisami oraz ich interpretacją wynikającą z orzecznictwa.

Decyzje administracyjne muszą opierać się na przepisach prawa. Czasami przepisy wymagają doprecyzowania, dlatego organ administracyjny odwołuje się do orzeczeń sądów, które pełnią rolę wskazówek interpretacyjnych. Wyroki sądów dotyczą przepisów prawa, a nie konkretnej osoby. Przywołanie wyroku w decyzji oznacza, że podobna interpretacja była już stosowana w innych sprawach, co podkreśla jednolitość i spójność działania organu administracyjnego.

Wskazanie na wyrok sądu nie ma na celu krytyki ani żadnej formy oceny osobistej Skarżącego. Jest to standardowa praktyka w uzasadnieniach decyzji administracyjnych.

Wspomniany wyrok jest jedynie argumentem prawnym użytym w celu dokładniejszego uzasadnienia podjętej decyzji. Powiatowy Urząd Pracy w Jarocinie działa wyłącznie w oparciu o przepisy prawa, zachowując pełen szacunek wobec wszystkich stron postępowania.

Decyzja wydana w tej sprawie nie jest ostatecznym rozstrzygnięciem.

Skarżący wniósł odwołanie i akta sprawy zostały przekazane do Wojewody Wielkopolskiego w Poznaniu, który jest organem właściwym do jej ponownego rozpatrzenia. W związku z tym decyzja podlega obecnie procedurze odwoławczej i nie jest jeszcze prawomocna.

W odwołaniu tym Skarżący oświadczył, że ogromny wstyd, stres i rozedrganie emocjonalne jakie mu towarzyszyło przy każdej wizycie w urzędzie spowodowało nieświadome, błędne wpisanie kolejnej daty wizyty w telefonie. Stwierdził, że emocje te były obiektywnymi, niezależnymi od niego okolicznościami losowymi, na które nie miał wpływu.

Podsumowując:

Wydając decyzję w dniu 12.12.2024r nr ESI-III.714.650.2024o utracie statusu pracownik Urzędu nie miał zamiaru Skarżącego obrazić czy upokorzyć. Działano tylko zgodnie z obowiązującym prawem.

W tym stanie rzeczy uznać należy, że decyzja została wydana zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa i wniesiona skarga jest bezzasadna.

Przewodniczący
Komisji Skarg, Wniosków i Petycji

Łukasz Guzek